

Но да ни уземашъ
Назадъ, що ни даде
Нашѣ-тѣ звѣздѣ?

Плачете, рыдайте,
Вси Български чада!
Изгубихмы вѣчно
Юрій Венелина
Нашъ премилиій братъ

Който ни съжали,
Толко милостиво,
Що ди ни изяви
Существо-то наше
Изъ първий-тъ кратъ!

Но на вѣчный. споменъ
Въвъ наши-тѣ сърдца
Негово-то имя
Ще бие безсмъртно
Ако и умрѣлъ!

Негови-тѣ труды,
Списанія разны,
Що ни е оставилъ
За нашѣ-тѣ ползѣ
И умно извелъ,

Ще бы доста свѣтлость
За наши-тѣ очи,
Отъ сега на тамо,
Ако будны будемъ
И съсъ теплотѣ,

Наше просвѣщене,
Возлюбиме умно,